

3) w art. 56 w ust. 1 w zdaniu pierwszym dwukrotnie użyty wyraz „rewizji” zastępuje się wyrazem „apelacji”, a w zdaniu drugim trzykrotnie użyte wyrazy „rewizji nadzwyczajnej” zastępuje się wyrazem „kasacji”.

Art. 2. 1. Do złożenia i rozpoznania rewizji od orzeczenia sądu pierwszej instancji, wydanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W sprawie, w której została wniesiona rewizja nadzwyczajna przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpoznanie tej rewizji następuje według dotychczasowych przepisów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1996 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

500

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 sierpnia 1996 r.

w sprawie wyłączenia w odniesieniu do wyższych szkół morskich stosowania niektórych przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym.

Na podstawie art. 205 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591 oraz z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyłącza się stosowanie art. 24 ust. 1 pkt 2, art. 60 ust. 1 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591 oraz z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110) w odniesieniu do wyższych szkół morskich.

§ 2. Wyższe szkoły morskie otrzymują z budżetu państwa dotacje na inwestycje budowlane uczelni oraz, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na budowę i zakupy statków szkolno-badawczych.

§ 3. 1. Rektor wyższej szkoły morskiej jest wybierany przez kolegium elektorów albo przez senat spośród osób posiadających tytuł naukowy lub stopień doktora habilitowanego, a także spośród osób zatrudnionych w uczelni na stanowisku profesora nadzwyczajnego,

posiadających najwyższy stopień oficerski, ustalony w przepisach o kwalifikacjach zawodowych i składzie załóg polskich statków morskich, zwany dalej „najwyższym stopniem oficerskim”.

2. W przypadku wybrania osoby nie posiadającej najwyższego stopnia oficerskiego, co najmniej jeden z prorektorów powinien posiadać taki stopień.

3. Organ wybierający rektora oraz tryb jego wyboru określa statut uczelni.

§ 4. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego w wyższej szkole morskiej można zatrudnić osobę, która posiada tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, a także osobę posiadającą stopień naukowy doktora oraz najwyższy stopień oficerski.

§ 5. Wybór rektora na nową kadencję, dokonany przed dniem wejścia w życie rozporządzenia na podstawie dotychczasowych przepisów, pozostaje w mocy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

501

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 sierpnia 1996 r.

w sprawie szczegółowego trybu korzystania przez policjantów z pomocy instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, jednostek gospodarczych i organizacji społecznych oraz osób.

Na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515 oraz z 1996 r. Nr 59, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowy tryb korzystania przez policjantów z pomocy instytucji

państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, jednostek gospodarczych i organizacji społecznych oraz osób, określonej w art. 15 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515 oraz z 1996 r. Nr 59, poz. 269).

§ 2. 1. Policjanci w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych i administracyjno-porządkowych, zwanych dalej „czynnościami służbowymi”, podejmowanych w celu rozpoznawania, wykrywania przestępstw i wykroczeń, zapobiegania im oraz wykonania poleceń sądu, prokuratora, organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego, mają prawo:

- 1) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej,
- 2) zwracania się o udzielenie niezbędnej pomocy do innych niż wymienione w pkt 1 jednostek gospodarczych oraz do organizacji społecznych,
- 3) zwracania się, w nagłych wypadkach, do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy.

2. Policjanci mogą zwracać się z żądaniem lub prośbą o udzielenie pomocy, jeżeli wykonanie czynności służbowej byłoby bez tej pomocy niemożliwe lub znacznie utrudnione.

§ 3. Warunkiem skorzystania przez policjanta z pomocy podmiotów i osób określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 jest wyrażenie przez nie zgody na piśmie, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych koniecznością niezwłocznego działania.

§ 4. 1. Z żądaniem lub prośbą o udzielenie pomocy występuje na piśmie właściwy komendant Policji lub upoważniony przez niego policjant.

2. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać określenie podstawy prawnej, rodzaju i zakresu pomocy, uzasadnienie faktyczne oraz upoważnienie dla policjanta.

3. Z wystąpieniem, o którym mowa w ust. 1, policjanci zwracają się do kierowników podmiotów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, a w przypadku ich nieobecności — do osób aktualnie dysponujących możliwościami udzielenia pomocy.

§ 5. 1. Wystąpienie, o którym mowa w § 4, nie jest wymagane, jeżeli policjanci wykonują czynności służbowe:

- 1) na pisemne polecenie sądu, prokuratora, organów administracji państwowej lub samorządu terytorialnego,
- 2) w celu ratowania życia lub zdrowia ludzkiego, a także mienia,
- 3) związane z prowadzeniem pościgu za sprawcą przestępstwa.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do żądania lub zwracania się z prośbą o udzielenie pomocy upoważniony jest każdy policjant.

3. Policjant, występując z żądaniem lub prośbą o udzielenie pomocy, obowiązany jest ustnie poinformować osobę, do której się zwraca, o istnieniu sytuacji, o której mowa w ust. 1, oraz o podstawie prawnej, rodzaju i zakresie pomocy.

§ 6. 1. Policjant, zwracając się z żądaniem lub prośbą o udzielenie pomocy, jest obowiązany okazać legitymację służbową.

2. O skorzystaniu z pomocy, jej zakresie i rodzaju oraz o osobie udzielającej pomocy policjant informuje raportem swojego przełożonego.

§ 7. Policjant informuje osobę udzielającą pomocy o obowiązku zachowania tajemnicy państwowej, pobierając na tę okoliczność pisemne oświadczenie.

§ 8. 1. Policjant jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 3, wydać pokwitowanie na użyzione w ramach pomocy rzeczy lub dokumenty.

2. Pokwitowanie powinno zawierać:

- 1) stopień, imię i nazwisko policjanta oraz jego numer służbowy, a także określenie jednostki Policji, w której pełni służbę,
- 2) miejsce, datę i godzinę przejęcia rzeczy lub dokumentu,
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela rzeczy lub dokumentu,
- 4) określenie rzeczy lub dokumentu, a w odniesieniu do pojazdu — także markę, numer rejestracyjny, ilość paliwa oraz przebieg według wskazań licznika zainstalowanego w pojeździe,
- 5) opis ewentualnych uszkodzeń rzeczy lub dokumentu,
- 6) pouczenie o prawie do odszkodowania,
- 7) określenie miejsca i, w miarę możliwości, terminu zwrotu rzeczy lub dokumentu,
- 8) podpis policjanta oraz właściciela lub osoby przez niego upoważnionej.

3. W przypadkach uzasadnionych koniecznością niezwłocznego działania, w szczególności dla ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia lub prowadzenia pościgu za sprawcą przestępstwa, policjant może odstąpić od wydania pokwitowania i ustnie poinformować właściciela o danych określonych w ust. 2 pkt 1, 6 i 7.

4. Jeżeli w pokwitowaniu nie określono terminu zwrotu rzeczy lub dokumentu oraz w sytuacji, o której mowa w ust. 3, policjant jest obowiązany zwrócić rzecz lub dokument niezwłocznie po wykonaniu czynności służbowych.

§ 9. 1. Zwrot rzeczy lub dokumentu odbywa się protokolarnie w terminie i miejscu uzgodnionym z właścicielem.

2. W razie wykonania czynności służbowych przed uzgodnionym terminem albo ustania potrzeby korzystania z rzeczy lub dokumentu, należy je niezwłocznie zwrócić właścicielowi.

§ 10. 1. Protokół zwrotu rzeczy lub dokumentu powinien zawierać:

- 1) stopień, imię i nazwisko policjanta dokonującego zwrotu oraz określenie jednostki Policji, w której pełni służbę,

- 2) miejsce, datę i godzinę zwrotu rzeczy lub dokumentu,
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela albo osoby upoważnionej do odbioru rzeczy lub dokumentu,
- 4) określenie rzeczy lub dokumentu oraz opis ich stanu przed i po użyciu przez policjanta, ze wskazaniem ewentualnych uszkodzeń powstałych w trakcie użycia, a w odniesieniu do pojazdu — także markę, numer rejestracyjny, ilość paliwa oraz przebieg według wskazań licznika zainstalowanego w pojeździe,
- 5) oświadczenie osoby, o której mowa w pkt 3, o stanie odbieranej rzeczy lub dokumentu,
- 6) podpisy policjanta dokonującego zwrotu rzeczy lub dokumentu oraz osoby, o której mowa w pkt 3.

2. W razie zgłoszenia przez osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zastrzeżeń co do określonych w protokole danych dotyczących stopnia uszkodzenia albo zużycia rzeczy lub dokumentu, jednostka Policji dokonująca zwrotu może powołać rzeczoznawcę w celu rozpatrzenia zgłoszonych zastrzeżeń.

§ 11. Rzeczy lub dokumenty nie odebrane przez właściciela w uzgodnionym terminie przechowuje się w depozycie właściwej jednostki Policji.

§ 12. Przepisy § 8—11 dotyczące właściciela rzeczy lub dokumentu stosuje się odpowiednio do posiadacza rzeczy lub dokumentu.

§ 13. Zasady i tryb przyznawania świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu albo szkody w mieniu w czasie udzielania lub w związku z udzielaniem policjantowi pomocy regulują odrębne przepisy.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie szczegółowego trybu korzystania przez policjantów z pomocy instytucji państwowych, jednostek gospodarczych, organizacji społecznych i obywateli (Dz. U. Nr 70, poz. 408).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

502

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz. 629, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118, Nr 84, poz. 384, Nr 85, poz. 388, Nr 89, poz. 415 i Nr 123, poz. 601, 1995 r. Nr 99, poz. 486 oraz z 1996 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 90, poz. 405) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie określenia rodzajów gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 72,

poz. 313, z 1992 r. Nr 49, poz. 224 oraz z 1993 r. Nr 74, poz. 349), w § 1 w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w lit. c) skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz sądów, prokuratur i zakładów poprawczych,”;
- 2) po lit. g) dodaje się lit. h) w brzmieniu:
„h) pod obiekty przeznaczone na siedziby sądów, prokuratur i zakładów poprawczych,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

503

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania statutu Ministerstwu Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej (Dz. U. Nr 73, poz. 434 i z 1991 r. Nr 7, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1995 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej (Dz. U. Nr 61, poz. 311) w § 3 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: